

Прибадашки

Олена Пчілка

Ішов Терешко дорогою,
Ніс кожуха на опашці,
Рушником підпирався
І з Свиридом пострічався.
— Здоров був, Терешку!
— Здоров, був, Свириде!
— Як ти впізнав, що я Свирид?
— Глянув на твій вид
І пізнав, що ти Свирид.
— Сядьмо, Терешку, при дорозі,
Та понюхаємо табаки в розі.—
Терешко чи нюхнув, чи не нюхнув.
А рога з табакою потягнув.
— Ей; Терешку, вражий сину!
Як візьму я тебе за чуприну,
Та стаскаю тобою всю долину! —
Як увірвав же Свирид Терешка ломакою,
Випав той ріжок з табакою.
А "ломака" була з лободини,
Та й розламалася на дві половини.
— Ну, годі вже нам, Терешку, сваритись,
А будемо краще миритись.
— Чи мириться, то й мириться,
Аби подорожнім товаришам не биться.—
Пішли Свирид з Терешком навпростець,
Аж назустріч їм Семен — швець:
— Чого ви, братця, швендяєте на дозвіллі,
Чом не гуляєте на весіллі?
— А яке ж там весілля?
Ми б пішли, бо сьогодні неділя!
— Ой, там таке,
Матінко, яке!
Кисіль жениться, кваша заміж іде,
Вареники — бояре,
А вишнівка — превесела світилка.
Ось ідіть, то й вам дадуть,
Коли за гостей приймуть.—

Пішли і наші. Всі гуляють,
Бо музики вигравають.
І заєць пішов з кобилою в танець
Та й наступив їй на палець.
Стала ж вона нарікати,
Усім гостям так казати:
— Гіркі ж мої танці —
Позбивала з ноги пальці! —
Та гості на те не вважали,
До самісінького світа скакали!

(Записано в Київщині)